

Posudek vedoucího bakalářské práce

Petr Vojtěch: Dionýský a apollinský princip ve videohrách

Kolega Petr Vojtěch se ve své práci ujal poměrně náročné úlohy, která by se dala charakterizovat jako interdisciplinární pokus o filosofické uchopení videoher. Za referenční rámec si zvolil raný Nietzscheův text *Zrození tragédie z ducha hudby*, v němž se soustředil zejména na oba umělecké živly – apollinský a dionýský. Následně pojednal v zásadě tradiční antropologické pojetí hry, načež se v klíčové kapitole celé práce věnoval sledování jednotlivých takto vypracovaných momentů při analýze vybraných videoher. Sluší se podotknout, že tzv. „ludologie“ představuje velmi progresivní obor, v jehož rámci dochází k výzvám o filosoficky koherentnější definici her, potažmo videoher; výsledky této snahy jsou kolísavé a v tomto ohledu je předložená bakalářská práce nejen značně odvážná, ale i dosti ambiciózní.

Vypracování první přípravné části se mi zdá pro záměry práce dostatečné. Autor se nepouští do zbytečných spekulací, ale věcně správně a především pro účely svého zájmu efektivně vykládá Nietzscheovy základní myšlenky. Jistě by se dalo namítnout, že se předlohou nechává možná až příliš vést a neproblematizuje některé méně zjevné sekvence Nietzscheovy knihy, ale jak řečeno, hlavním úkolem této části je připravit si analytické nástroje pro uchopení videoher. Co ovšem zůstává neosvětleno, je princip volby: proč právě Nietzsche? Třebaže se svým stylem myšlení pro podobné záměry jaksi samovolně nabízí, nepochybně by bylo vhodné alespoň v náznaku čtenáři předložit, v čem ona danost spočívá. K tomu se přidružuje další otázka: proč raný Nietzsche? a když proč jen Nietzsche své prvotiny a nikoli např. rukopisných poznámek, kterých se nám z této doby zachovalo poměrně dostatek? Vzhledem k tomu, že jsme všechny tyto otázky konzultovali, neměl by mít autor problém s jejich zodpovězením.

Druhá část práce je, dle mého, ještě přípravnější než část první. V prvních dvou podkapitolách běží o velmi dobře předvedenou referenci základní sekundární literatury. Za podnětnou považuji především podkapitolu třetí a je jen škoda, že se ji nepodařilo více

rovinout. V tématu souvislosti (video)hry a dramatu se totiž láme chleba, neboť jedině za podmínky jejího prokázání lze uznat volbu *Zrození tragédie* coby referenčního textu jako legitimní. Předpokládám tedy, že v návaznosti na první otázky student při obhajobě svůj poněkud skoupý text náležitě rozvede. Tím ovšem nemá vůbec být řečeno, že by souvislost videohry a dramatu prokázána nebyla. Jen by si zasloužila o něco podrobnější a pečlivější rozpracování.

Dá se říci, že všechny uvedené „námitky“ jsou eliminovány v centrální části práce. Zde se naplno prokazuje, že obě předešlé kapitoly byly vsutku přípravné, neboť autor z nich při výstavbě svého hlavního tématu koherentně a organicky čerpá. Tuto soudržnost celkové koncepce pokládám za jednu z nejvýznamnějších předností předložené práce. Student v ní prokázal, že se dokáže pevně držet stanového problému a postupně jej opracovat natolik, že jej může předložit v jeho komplexnosti. Nelze samozřejmě předpokládat, že na ploše bakalářské práce rozřeší otázky, na jejichž zodpovězení se zakládají specializované katedry, zdá se mi ovšem, že svým textem relativně zdařile otevřel oblast bádání, jež se u nás neteší příliš intenzivnímu zájmu. A jakkoli se jedná pouze o prvotní a zlomkovité rozpracování, už pro náročnost zvoleného objektu zkoumání si kolega Petr Vojtěch prokazatelně zaslouhuje ocenění. Podotýkám, že opravdu inspirativní mi připadá koncepce „herní melodie“. Ta je ale na některých místech – nevím, zda synonymně – zaměňována „herním rytmem“. V kontextu Nietzscheovy tematizace rytmu a melodie by určitě stálo za námahu si toto kolísání ujasnit.

Jako vedoucí práce konstatuji, že student svou práci dostatečně, třebaže s jistými prodlevami, konzultoval a pružně reagoval na mé námitky či připomínky. Práci poté ovšem napsal zcela samostatně a v rekordně krátké době.

HODNOCENÍ:

Předloženou bakalářskou práci Petra Vojtěcha doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit stupněm **výborně**.

V Praze, 29. 5. 2018

Jakub Chavalka